

Sigbjørn Obstfelder

Jeg ser (1893)

Jeg ser på den hvite himmel,
jeg ser på de gråblå skyer,
jeg ser på den blodige sol.

Dette er altså verden.
Dette er altså klodenes hjem.

En regndråpe!

Jeg ser på de høye huse,
jeg ser på de tusende vinduer,
jeg ser på det fjerne kirketårn.

Dette er altså jorden.
Dette er altså menneskenes hjem.

De gråblå skyer samler seg. Solen ble borte.

Jeg ser på de velkledte herrer,
jeg ser på de smilende damer,
jeg ser på de lutende hester.

Hvor de gråblå skyer blir tunge.

Jeg ser, jeg ser...
Jeg er visst kommet på en feil klode!
Her er så underlig...

Se på denne interessante websiden:

<https://www.norghistorie.no/kilder/industrialisering-og-demokrati/K1537-Sigbj%C3%B8rn-Obstfelder%E2%80%93Jeg-ser.html>